

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING
till Landstinget med förslag till
landskapslag angående ändring av land-
skapslagen om kommunalskatt på inkomst.

Landskapslagen om kommunalskatt på inkomst (45/76) är en s.k. blankettlag, varigenom lagen om skatt på inkomst och förmögenhet (FFS 1043/74) antagits att gälla, men trots det innehåller den flera avvikelser från rikslagen. Vissa avdrag är högre i landskapet eftersom det vid införandet av lagen ansågs att motsvarande avdrag i riket var för låga. De i rikets lag ingående avdragen har höjts på grund av penningvärdesförsämringen (FFS 899/81). Av samma anledning föreslår landskapsstyrelsen att motsvarande ändringar vidtas i landskapslagen.

De i 4 § gällande lag ingående bestämmelserna om under vilka förutsättningar ränteinkomster är skattefria motsvarar i sak vad i lagen om skattelättnader för depositioner (FFS 817/78) är föreskrivet. Nämnda lag var temporär och har ersatts av en ny lag (FFS 900/81), som på flera punkter är tydligare än den tidigare. Det i föreliggande framställning ingående förslaget till ny 4 § motsvarar i sak den nya rikslagen.

I 4 § 1 mom. finns en uttömmande uppräkningslista av de depositioner som är skattefria. Med avvikelse från tidigare praxis skulle skattelättnaderna inte omfatta deposition på tidsbunden eller uppsägbar räkning som understiger sex månader. Skattelättnaderna skulle omfatta depositioner i andelslags sparkassar om ränte- och kontovillkoren motsvarar de som gäller för övriga i paragrafen uppräknade bankräkningar. Om de olika bankerna betalar olika höga räntor utfärdar finansministeriet närmare bestämmelser om vilka depositioner i andelslags sparkassar som i statsbeskattningen skall vara skattefria. Landskapsstyrelsen anser det vara ändamålsenligt att även i kommunalbeskattningen tillämpa finansministeriets beslut. Vad gäller valutadepositionskonto skulle den nuvarande praxisen lagfästas, vilket innebär att depositionen är skattefri endast om uppsägningsvillkoren motsvarar de som gäller för kapitalräkning. Beträffande ränteinkomster från sådana räkningar vilkas ränte- eller kontovillkor avviker från de i paragrafen uppräknade kontotyperna gäller att inkomsten i sin helhet är skattepliktig.

Enligt 4 § 2 mom. skulle arbetstagare som deponerat pengar i intressekontor som grundats av hans arbetsgivare liksom för närvarande medges ett avdrag från ränteinkomsten, på grund av penningvärdesförsämringen dock höjt från 1.000 mark till 1.500 mark. Landskapsstyrelsen anser det motiverat att föreslå att bestämmelsen utvidgas till att även gälla pensionerad arbetstagare och avliden arbetstagares dödsbo. Dödsboet skulle beviljas skattelättnader vid beskattningen för dödsåret och det därpå följande året. Med avvikelse från gällande bestämmelser föreslås vidare att andelslag, som avses i 18a § lagen om andelslag (FFS 247/54, ändrad 549/69), jämföras med intressekontor som grundats av arbetsgivare. Sådant andelslags verksamhet är begränsad till att gälla personalen vid en bestämd sammanslutning och är till sin natur jämförbar med intressekontorens verksamhet.

I sammanhanget kan nämnas att penninginrättningarna genom en bestämmelse i lagen om skattelättnader för depositioner, som i detta avseende är giltig även i landskapet, ålagts en skyldighet att upplysa den som deponerar på konto vilket inte enligt lagens bestämmelser är att anse som i allmänt bruk varande räkning om att depositionen är skattepliktig. Dessutom skulle han för sin deklaration erhålla erforderliga uppgifter om de skattepliktiga depositionerna och om de räntor som betalats.

Enligt 29 § 1 mom. 5 punkten lagen om skatt på inkomst och förmögenhet får premier som betalats med stöd av lagen om pension för företagare (FFS 468/69) eller lagen om pension för lantbruksföretagare (FFS 467/69) avdras från totalinkomsten vid stats- och kommunalbeskattningen utan någon på förvärvsinkomstens belopp baserad begränsning. Regeringen har föreslagit (reg.prop.nr 141/1981 rd.) att inkomstskattelagen för gårdsbruk (FFS 543/67) och lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (FFS 360/68) skulle ändras så att sådana premier i första hand skulle betraktas som naturliga avdrag för näringsidkare och lantbrukare. Motsvarande ändringar har föreslagits beträffande landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet (32/69) och landskapslagen om kommunalskatt för gårdsbruk (6/68). För att premierna skall kunna beaktas även i de fall då det inte är möjligt att avdra dem från förvärvskällan för yrke, rörelse eller gårdsbruk har i regeringens proposition föreslagits att 29 § 1 mom. 5 punkten ändras så att avgiften får avdras från totalinkomsten under förutsättning att den skattskyldige i sin deklaration yrkar på detta avdrag. Sådant yrkande kan bli aktuellt i de fall då förvärvskällan för näringsverksamheten visar förlust och företagaren eventuellt ämnar

upphöra med rörelsen. I så fall skulle premien beaktas vid fastställandet av den personliga förvärvskällans förlust vid kommunalbeskattningen och skulle, genom att den ingår i förlusten, avdras från senare influtna personliga inkomster. Vidare föreslås i regeringens proposition att vad i 29 § 1 mom. 5 punkten lagen om skatt på inkomst och förmögenhet är föreskrivet skulle omfatta även premier som erläggs enligt den nya lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (FFS 1026/81). Att bestämmelserna i den föreslagna 29 § 1 mom. 5 punkten nämnda lag tas in i 6 § 2 mom. föreliggande lag innebär inte någon saklig avvikelse från rikslagen utan beror på att det är önskvärt att hänvisningar görs till landskapslagar.

Bestämmelsen i 10 § föreslås ändrad så att det klart framgår att landskapslagen om förlustutjämnning vid kommunalbeskattningen (33/69) skall tillämpas i samtliga fall av förlustutjämnning mellan förvärvskällor och inte enbart i de fall då förvärvskällorna är att hänföra till olika kommuner.

Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om kommunalskatt på inkomst.

I enlighet med landstingets beslut

ändras 4 §, 8 § 1 och 2 mom., 9 § 1 och 2 mom. samt 10 § landskapslagen den 17 augusti 1976 om kommunalskatt på inkomst (45/76), av dessa lagrum 4 § sådan den lyder i landskapslagen den 1 juli 1980 (40/80) samt 8 § 1 och 2 mom. ävensom 9 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i landskapslagen den 31 juli 1981 (53/81), samt

fogas till 6 §, sådan den lyder i landskapslagen den 31 juli 1981 (53/81), ett nytt 2 mom., varvid tidigare 2 mom. blir 3 mom., som följer:

4 §.

Som skattepliktig inkomst anses inte ränta på deposition, som fysisk person eller inhemsk dödsbo, vilket beskattas som särskild skattskyldig, gjort i inhemsk affärsbank, andelsbank, sparbank eller Postbanken på allmänt använd sparräkning, kapitalräkning, kapitalräkning i valuta, bruksräkning eller 6, 12 eller 24 månaders tidsbunden eller uppsägbar räkning. Detsamma gäller depositioner på

sådana räkningar i andelslags sparkassa som i fråga om ränte- och kontovillkor motsvarar dessa räkningar eller som finansministeriet utfärdat särskilda bestämmelser om. En räkning anses vara allmänt använd när den med lika ränte- och kontovillkor används av minst två bankgrupper för mottagande av depositioner av allmänheten. Med bankgrupper avses affärsbankerna, andelsbankerna, sparbankerna och Postbanken.

Arbetstagare, pensionerad arbetstagare samt arbetstagares dödsbo har rätt att från sin skattepliktiga ränteinkomst av medel, som arbetstagaren deponerat i intressekontor som grundats av hans arbetsgivare avdra högst 1.500 mark, dock vad gäller dödsboet endast vid beskattningarna för dödsåret och det därpåföljande året. Avdraget gäller även för ränta på deposition i sådant i 18a § lagen om andelslag (FFS 247/54) avsett andelslag som bedriver låncrörelse.

I 2 mom. avsedda ränteinkomster beaktas vid beviljande av det i 32a § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet stadgade förmögensinkomstavdraget endast till den del dessa ränteinkomster överstiger maximibeloppet av det i 2 mom. nämnda avdraget.

6 §.

I 29 § 1 mom. 5 punkten lagen om skatt på inkomst och förmögenhet avsedd obligatorisk premie, som erlagts med stöd av lagen om pension för företagare (FFS 468/69) lagen om pension för lantbruksföretagare (FFS 467/69) och lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (FFS 1026/81), får avdras under de i paragrafen nämnda förutsättningarna om den inte avdragits med stöd av 8 § 4 punkten landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet (32/69) eller 6 § 1 mom. 1 punkten landskapslagen om kommunalskatt för gårdsbruk (6/68).

8 §.

Beträffande de avdrag som avses i 36 § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet gäller i landskapet följande bestämmelser:

- a) barnavdraget utgör 2.300 mark;
- b) ensamförsörjaravdraget vid kommunalbeskattningen utgör 3.500 mark för varje barn, för vilket barnavdrag beviljas den skattskyldige; samt
- c) studieavdraget utgör 1.900 mark för varje termin under vilken den skattskyldige erhållit regelbunden och full undervisning i läroinrättning på grundskole-, gymnasie- eller högskolenivå eller i därmed jämförbar läroinrättning.

Om skattskyldig under skatteåret försörjt barn som därunder fyllt högst 20 år och har barnet under skatteåret åtnjutit undervisning som berättigar till i 1 mom. c punkten avsett avdrag från inkomst, har den skattskyldige rätt att för varje här avsett barn avdra skäligen kostnader, högst 1.200 mark per termin, för resor som barnet företar mellan hemmet och läroinrättningen. Bor barnet med anledning av studierna på annan ort än hemorten, får den skattskyldige ytterligare avdra de skäligen merutgifter som föranleds härav, dock högst 2.000 mark per termin.

9 §.

Utän hinder av bestämmelserna i 37 § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet utgör 5.600 mark det högsta inkomstbelopp som i sin helhet skall avdras som grundavdrag vid kommunalbeskattningen i landskapet. Överstiger inkomsten 5.600 mark, minskar grundavdraget med en procentenhet för varje fullt belopp av 46 mark varmed inkomsten överstiger 5.600 mark.

Landskapsstyrelsen kan beträffande viss kommun, om fullmäktige anhållit därom och de skattskyldiga i kommunen har låg medelinkomst, nedsätta i 1 mom. angivna inkomst- och avdragsgränser till lägst 3.900 mark.

10 §.

Angående förlustutjämning mellan förvärvskällor skall iakttagas vad därom är föreskrivet i landskapslagen om förlustutjämning vid kommunalbeskattningen (33/69).

Denna lag tillämpas första gången vid kommunalbeskattningen för år 1982.

Mariehamn den 30 mars 1982.

L a n t r å d

Folke Woivalin

Lagberedningssekreterare

Elisabeth Nauclér.